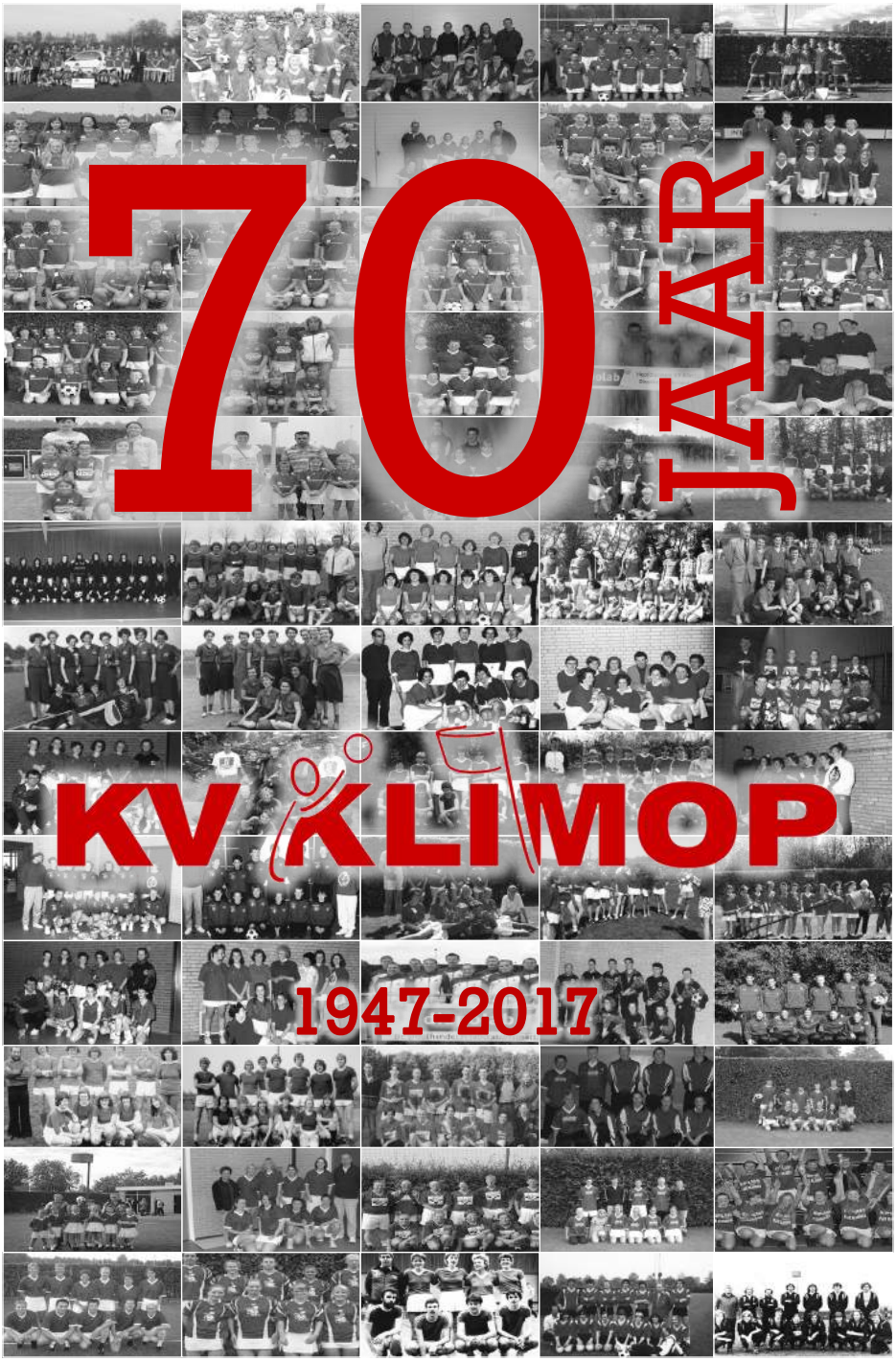
70
JAAR
KV KLIMOP
1947-2017

“Klimop zal als een paal boven water staan
En hooghouden Asten’s eer
Daarvoor vechten wij telkens weer
Sport en spel houdt ons fit
Klimoppers weten dit
Want wij hebben een club waar pit in zit.”

Een boekje vol met herinnering van leden aan het Klimop van vroeger en nu.

Jubileum Commissie

Marly van Kemenade

Merel Moors

Mariëtte van Bussel

Jorn van Laarhoven

Erik Swinkels

70 JAAR KV KLIMOP 1947 - 2017

De voorzitter aan het woord…

Beste Klimoppers,

Wat gaat de tijd toch snel! Als ik terugkijk in de tijd dan kan ik me nog goed herinneren dat er een paar bierglazen bij ons thuis in de kast stonden met hierop Klimop 40 jaar! Recentelijk kwam ik er nog een tegen in de kantine, wellicht een mooi exemplaar om in te zetten tijdens de loterij op ons huidig jubileum. Daarna de truien met Klimop 50 jaar, welke nog geruime tijd zijn gedragen tijdens onze jaarlijkse rommelmarkt. Tijdens het 60 jarig jubileum een grote feesttent op het grasveld van onze accommodatie, en dan in rap tempo door naar de 70 jaar! En nu is het dan alweer zover dit weekend vieren we ons 70 jarig bestaan, een mooi moment om terug te kijken naar die goeie ouwe tijd, maar zeker ook om voorruit te kijken naar hetgeen er komen gaat.

En wat mogen we trots zijn op al onze vrijwilligers die het mogelijk maken om deze geweldige club draaiende te houden. Zonder al deze vrijwilligers was een 70 jarig jubileum helemaal niet aan de orde geweest, dat zien we bij meerdere andere verenigingen helaas gebeuren. Recentelijk was er een voetbalclub uit Eindhoven in het nieuws die wellicht de deuren moet gaan sluiten omdat er niet voldoende vrijwilligers zijn. Daar moeten en willen we natuurlijk niet aan denken, bij deze dan ook een oproep aan alle leden, ouders van leden, eigenlijk een ieder die Klimop een warm hart toedraagt: Word of blijf vrijwilliger van onze mooie vereniging, of het nu gaat om trainingen verzorgen, wedstrijden begeleiden, werkzaamheden om onze accommodatie op niveau te houden, iedereen is welkom.

Maar dan ook echt iedereen is welkom, en dat is het mooie van Klimop en wellicht ook wel de kracht van onze vereniging en de reden waarom het ons lukt om de ledenaantallen stabiel te houden. Klimop voelt voor velen als thuis. Dit betekent natuurlijk niet dat we achteruit kunnen gaan zitten. We willen groeien, we willen naar meer jeugdteams want de jeugd heeft de toekomst. We willen door naar een 100 jarig jubileum, en als we zo door gaan met z’n allen dan gaat dat lukken!!

We hebben een zeer enthousiaste groep jeugdleden die trainingen verzorgen aan onze D, E en F jeugd. Hier zien we de ledenaantallen op dit moment stijgen. Hopelijk slagen we erin om de huidige A en B-jeugd te behouden zodat we op

korte termijn weer met 3 of meerdere teams bij de senioren actief kunnen zijn. Nog genoeg doelstellingen te behalen in de samenstelling van onze teams, nog genoeg werk aan de winkel voor de KTC en de actiegroep ledenwerving.

Ook in het jaar van ons 70 jarig bestaan gebeurt er van alles, we zijn nog druk bezig met de gesprekken over de privatisering met de gemeente. Dit is een langlopend proces waarbij goede en constructieve gesprekken plaatsvinden. Hopelijk kunnen we u hierover binnenkort meer vertellen.

De rommelmarktcommissie heeft dit jaar helaas besloten om te stoppen met de organisatie van de jaarlijkse rommelmarkt. Wat hebben ze zich jarenlang goed ingezet voor de club, voor onze vereniging een groot gemis. Ik wil de rommelmarktcommissie dan ook nogmaals bedanken voor al die jaren van inzet, arbeid en enthousiasme. De wijze waarop zij ieder jaar klaar hebben gestaan voor ons clubje is prijzenswaardig!

En dan nu alweer het jubileum, een goed gevuld programma met leuke activiteiten. Laten we met z'n allen leuke herinneringen ophalen, want die hebben we (al zeg ik het zelf) toch allemaal wel als we terug kijken in de tijd dat we bij Klimop actief (geweest) zijn. Jubileum commissie bedankt voor het geweldige programma en de goede organisatie, en ik hoop vele van jullie te mogen spreken dit weekend!

Klimop, de gezelligste vereniging van Asten!

Bjorn van Oosterhout.

Rob Cortooms (Lid sinds 1 juli 1987)

Toen Marly me half April vroeg om wat te schrijven voor de speciale jubileum-versie van de Klimop Courant, dacht ik eerst 'Ja, maar wat dan?'. Ze gaf wat voorbeelden van onderwerpen waarover ik zou kunnen schrijven en dat was eigenlijk al voldoende om bij mij de ene na de andere herinnering boven te laten drijven. Tien minuten later had ik in een brainstorm-sessie met mezelf al een hoop herinneringen op het digitale papier staan die ik de later zou kunnen uitwerken en zo geschiedde een (klein) stuk over het Klimop zoals ik het heb ervaren en nog steeds ervaar.

Korfbal zit in de familie; met de paplepel ingegoten verwacht je dus.
Een kleine 30 jaar geleden ben ik lid geworden van Klimop. Mijn zus Christel korfbalde er al, evenals veel van mijn ooms, tantes en oudere neven en nichten. Hoewel ons pap (Willy Cortooms) een echte NWC'er was, ben ik dus gaan korfballen. Op menig felicitatie-kaart na mijn geboorte was echter te lezen dat ik maar net zo'n goede voetballer moest worden als ons pap. Wie weet waar dat avontuur geëindigd zou zijn, ik heb echter nooit spijt gekregen om aan de andere kant van de heg te gaan korfballen. Later zijn ook mijn jongere broer, Dirk en andere nichtjes en neef gaan korfballen.

Welpen – Pupillen – Aspiranten
Over de eerste jaren weet ik me eigenlijk niet zo gek veel meer te herinneren. Alleen dat ik in de welpen gestart ben en dat ik daarna in de pupillen P en Q terecht kwam, maar in welke volgorde en wat dat precies inhield weet ik echt niet meer. In mijn herinnering in de pupillen en aspiranten met name Paul Hoefnagels, Roeland van Roy en Heidi van de Kruijs als trainers/coaches. Ik kwam laatst nog een kampioensfoto van de Klimop P1 tegen uit 1991-1992 en toen waren zij in ieder geval de trainers/coaches.

Op de Lambertusschool korfbalden veel van mijn leeftijdsgenoten ook en weet ik nog goed dat we op het schoolkorfbaltoernooi voor groep 8 met 3 teams van onze school op het podium eindigden. De fanatieke voetballers (behalve Will, die nog voetbalde, die zat bij mij in de klas) baalden zichtbaar dat ze genoegen moesten nemen met het zilver en brons. We mochten dus ook naar het Brabants kampioenschap in Eindhoven, op het (altijd slechte) veld van Rust Roest. Wat we daar gepresteerd hebben? Ik zou het echt niet weten, zal dan ook niet spectaculair zijn geweest.

Jeugdkamp deel 1

Als kind ben ik plusminus 10 keer mee geweest op jeugdkamp, met groepsnamen als 'Peluon, Peluon, Peluon Ton Ton', 'De ridders van de ronde tafel' en 'Stom he'. Maanden vooraf al in spanning thuis zitten te wachten tot je groepsleiders langskwamen om zich voor te stellen (wat vaak al niet meer nodig was), alles uit te leggen (wat vaak ook al niet meer nodig was) en het geld te innen.

Vroeger kreeg je trouwens nog korting als er meerdere kinderen uit 1 gezin meegingen. Dubbele winst voor ons pap en mam als we alle drie 5 dagen van huis waren.

Weken vooraf in het thema een groepsnaam verzinnen en een vlag en herkenningstekens maken, dat gebeurde toen ook al. Op dinsdagavond voor vertrek konden de spullen ingeleverd worden zodat deze met de container naar de kampplaats gebracht konden worden.

Op de dag van vertrek 's middags nog even naar Toffee (in de Midas) en Edah om snoep, chips en drinken te halen. Het laatste jaar werden ook stiekem flesjes Jaegermeister ingeslagen en die zijn volgens mij op kamp nooit ontdekt. Ik weet overigens ook niet meer of we ze wel opgedronken hebben.

Op mijn eerste jeugdkamp zat ik zelfs bij ons Christel en Ilse Derks (nicht) in dezelfde kampgroep, neem aan dat dit altijd het geval was? Of was de hoofdleiding zo bezorgd om me? Ik was geen held in ieder geval en weet nog dat ik het niet droog hield bij de fameuze doorzaag-act. Nu bleek, ik mocht na afloop achter de schermen komen kijken, dat Conny (Verberne/Kuijpers) en Carla (van Bommel) samen in de kist zaten en er dus niemand echt doorgezaagd was. Kon ik gelukkig 's nachts toch slapen.

Wat ik me ook nog goed weet te herinneren is dat ik samen met Martin Driessen en Hans Strijbosch meedeed aan de Playbackshow op Piratenkamp (1991). Weken vooraf oefenen en een microfoon, keyboard en gitaar knutselen maar dat leidde dan wel tot het resultaat dat we wonnen met het nummer Domino van Clouseau. We kregen de beker (in de vorm van de haak van kapitein Haak) uit handen van, ik meen, Petra van de Bosch.

Voldoende herinneringen over de jeugdkampen halverwege jaren '80 – halverwege jaren '90, kan nog wel even doorgaan maar dan wordt mijn verhaal nog langer. Als er echt behoefte aan is dan weten jullie me wel te vinden...

Junioren

In mijn beperkte juniorentijd (volgens mij maar 1 jaar) met Klimop A1 speelden we in de veldcompetitie een beslissingswedstrijd tegen SDO A1 om naar het Nederlands kampioenschap te mogen. Het was in ieder geval doordeweeks, tijdens de examenweken. Ik wilde er per se bij zijn en uiteindelijk wisten we die wedstrijd ook te winnen. Ik ben overigens van mening dat het spelen van die wedstrijd niet de oorzaak is geweest van het zakken voor de HAVO dat jaar ;-)

Het Nederlands kampioenschap was toch andere koek, daar pakten we volgens mij geen enkel punt, werden dus laatste in de poule maar verloren wel met maar 1 goal verschil van de latere winnaars. Toch een mooie ervaring met Hans Bakens, Lammert Stoker en Trudy Bruggers (toen nog van Bussel) als trainers/coaches.

Tijdens de zaalcompetitie speelden we in een kleine poule, tegen Rust Roest A1, PSV A1 en DETO A1 (tegen iedereen dus 4 keer). Het jonge DETO was telkens een prooi voor ons. Tegen PSV hadden we steeds weinig in te brengen en uiteindelijk wisten we van Rust Roest maar 1 keer te winnen (maar wel met 18-8). Mooi om te zien dat ik later nog veel oude tegenstanders van toen tegen ben gekomen tijdens de wedstrijden van Klimop 1. En dat bijv. Dennis Snel (destijds DETO) het zelfs heeft geschopt tot de Korfbal League.

Ook zijn we met de junioren nog 2 dagen naar Luxemburg geweest om tegen hun nationale (jeugd)team te spelen, wat overigens niet veel voorstelde. Met 2 busjes heen (Roeland Smits en Rene vd Boomen als chauffeurs), overnachten in een hostel en op zaterdagavond nog met z'n allen op stap. Zeker dat laatste zullen René, Mariette (van Bussel) en Hans (Strijbosch) zich nog goed herinneren. We moest terug naar het Hostel, maar Hans moest en zou zijn net ontvangen pul bier nog snel opdrinken maar die kwam er even snel weer uit, over René zijn jas.

Op de zondag stond de 2e wedstrijd tegen het korfbalteam van Luxemburg (aangevuld met enkele basketballers) op het programma maar Hans was 'niet helemaal fit' en wilde eigenlijk niet mee doen. Toen Mariette dat hoorde sprak de legendarische woorden ''s avonds een vent, 's ochtends een vent'. En zo geschiedde, Hans heeft gewoon meegespeeld die dag.

Klimop 2; jeugd meets ervaring

Net 17 en dan naar de senioren, waar ik na de selectieprocedure (er vielen zelfs 2

heren af naar Klimop 3) twee jaar in Klimop 2 heb gespeeld. Dat was een mooie tijd met een ideale mix van jonkies (o.a. ik, Will vd Kruijs, Tiny Driessen en Ilse Derks vanuit de junioren) en ervaring (o.a. Roeland v Roy, Harrie en Arjan Cortooms).

In die twee seizoenen 2 keer kampioen geworden (1 keer op het veld en 1 keer in de zaal), met als coach Maarten van den Boomen en als interim Addie Maas. In die tijd ook als team 2 keer een lang weekend naar de Ardennen geweest (met aanhang) aan het einde van het seizoen. Mooie ervaring op zo'n jonge leeftijd waar ik mooie herinneringen aan heb, zeker als ik de foto's weer terug zie.

Jeugdkamp deel 2

Bij de jeugd op jonge leeftijd, als 16 jarige als assistent van Peter van Oosterhout, gestart met geven van trainingen. En dan werd je vroeg of laat ook gevraagd om als leider mee te gaan op jeugdkamp.

De eerste keer dat ik gevraagd werd, was ik wel erg jong. 2 jaar later werd ik weer gevraagd en ben ik voor het eerst meegegaan, zal ik 1998 of 1999 zijn geweest. Vanaf dat moment ieder jaar mee geweest als groepsleider en dus al heel wat locaties gezien en heel veel kinderen, leiders en kookstaf meegemaakt. Ieder jaar weer een hoogtepunt voor de kinderen, groepsleiders, hoofdleiding en kookstaf. Veel activiteiten, weinig slapen (in m'n 'goede' tijd was het dan 10-12 uur slapen in 4 nachten) maar bovenal veel lol met z'n allen.

Klimop 1

In het seizoen 2000-2001, met Addie Maas en Tieneke Roffel als trainers/coaches. Het seizoen daarvoor waren er nogal wat strubbelingen tussen Klimop 1 en de trainers/coaches, waardoor uiteindelijk een aantal spelers bedankt hebben voor Klimop 1. Heb niet echt meegekregen wat er exact speelde, maar zorgde er wel voor dat we als jong team direct aan de bak konden in de 2^{e} klasse in de zaal. We wisten ons echter knap te handhaven maar een jaar later degradeerden we toch naar de 3^{e} klasse.

Vervolgens de volgende trainers/coaches meegemaakt: Rene vd Boomen/Roeland Smits, Raymond Celak en Bart van Mierlo. Met Bart als speler/coach werden we in het seizoen 2005-2006 zowel tijdens de veld- als de zaalcompetitie kampioen in de 3^{e} klasse, eerder was het al een paar keer net niet gelukt. Op het veld met een beslissingswedstrijd (op zondag na jeugdkamp) tegen NKV, op neutraal terrein in Heeze. We wonnen uiteindelijk mede door 2 goals van invaller Ruud Raaijmakers, hij was voor mij ingevallen, het jeugdkamp had bij mij z'n tol geëist.

Twee jaar later in seizoen 2007-2008 werden we weer (zaal)kampioen in de 3^{e}

klasse, ditmaal onder leiding van Luuk Messerschmidt. Vervolgens nog gespeeld onder Roland Dalmeijer, wederom Luuk Messerschmidt en Stefan Driessen.

In die jaren ook veel wedstrijden gespeeld met en onze Dirk en Christel in Klimop 1. Heel uniek met z'n 3en natuurlijk waardoor we een keer het Eindhovens Dagblad hebben gehaald met een halve pagina groot interview over onze 'way of life' bij Klimop. Dat artikel heeft nog altijd een prominente plaats op mijn prikbord, iets om trots op te zijn.

Tijdens het laatste seizoen (2013-2014) van Stefan raakte ik geblesseerd en ben ik in het seizoen 2014-2015 één seizoen coach geweest van Klimop 1, waarin we uiteindelijk besloten om de afgedwongen promotiewedstrijd in de zaalcompetitie niet te spelen omdat er enkele spelers zouden stoppen en op dat moment nog niet duidelijk was hoe Klimop 1 eruit zou zien.

Vorig seizoen, toen Klimop 1 onder leiding van Jorn van Laarhoven tweemaal kampioen werd in de 3e klasse, ben ik zeer nauw betrokken geweest en heb ik het feest net zo goed meegevierd beide keren.

Het afgelopen seizoen samen met Hilde van Oosterhout als teammanager gefungeerd naast hoofdcoach Ferry Visser en het stokje als interim-coach vanaf de 2e helft van de veldcompetitie overgenomen.

Al met al ruim 15 jaar onderdeel uitgemaakt van Klimop 1 en diverse trainers/coaches, medespelers en kampioenschappen (en degradaties) meegemaakt.

Klimop; meer dan alleen korfbal

Eigenlijk vanaf mijn 16e zeer actief bezig geweest bij de vereniging, eerst als trainer en vanaf mijn 24e ook als coach, toen ik geen weekendbaantje meer had. Van de E-tjes tot aan de B-aspiranten, veelal samen met een mede-trainer/-coach, maar helaas ook enkele jaren in m'n uppie.

Jarenlang als lid en later voorzitter van de activiteitencommissie, waarmee we vele activiteiten en feestjes (wie is er niet voor het eerst zat geworden op zo'n feestje?) georganiseerd hebben, een kleine greep: 12 jaar darten op dinsdagavonden, Klim-Open darttoernooien, oudjaarsfeesten, teamavonden, vrijwilligersavonden, koppelschieten, carnavalsdisco, zwemmen in de Schop, sinterklaasbingo en nog veel meer.

10 en 5 jaar geleden de laatste 2 jubileumweekenden mee georganiseerd, Klimop 60 en 65 jaar. Zeker het bandje (Trane met Tuite) dat optrad tijdens het 60-jarig bestaan was een voltreffer.

Vanuit de activiteitencommissie was ik al enkele jaren betrokken bij het jeugdbestuur maar heb op een gegeven moment echt de overstap gemaakt en de activiteitencommissie achter me gelaten. Het jeugdbestuur is enkele jaren samen gegaan met de Technische Commissie die verantwoordelijk waren voor het reilen en zeilen bij de senioren, en werd toen de Korfbal Technische Commissie. Van die commissie ben ik enkele jaren de 'kartrekker' zoals men dat noemt. Ieder jaar weer verantwoordelijk voor de teamindelingen, kader, scheidsrechters, wedstrijden en trainingen.

Klimop 70 jaar en verder

Klimop is een gezellige, levendige, familiaire vereniging waarin (bijna) iedereen elkaar kent, dat is mede de kracht van Klimop. Ik kwam en kom er nog steeds graag, heb veel mensen leren kennen en vrienden gemaakt.

De jeugdafdeling is groeiende, echter is de senioren-groep niet in verhouding, waardoor we altijd blij zijn met ouders en andere vrijwilligers die hun steentje bijdragen om te trainen, coachen en fluiten. Ook de komende jaren zal die hulp nodig zijn om ons clubje draaiende te houden. Bij deze dus ook een kleine oproep aan iedereen die dit leest:

Alle beetjes helpen, van het fluiten van een wedstrijd tot het draaien van een bardienst, van de onderhoudscommissie tot het trainen en coachen van de jeugdteams, van het organiseren van activiteiten tot het maken van de Klimop Courant. Voor iedereen is er wel iets wat hij of zij kan betekenen. Op die manier kunnen (oud) leden, ouders en andere geïnteresseerden, ervoor zorgen dat Klimop ook de komende 5+ jaren die levendige, gezellige, familiaire vereniging is, op naar Klimop 75 jaar!

Rob Cortooms

dispolab
Emily Parry
Photography

CARE

Ellis Feijen (lid sinds 1 September 1972)

Allereerst wil ik natuurlijk het bestuur, maar ook alle leden van Klimop feliciteren met dit 70-jarig jubileum. Ik hoop dat we met zijn allen een mooi feestje vieren tijdens het jubileumweekend.
Nu dus ook deze speciale Klimop Jubileum Courant. Toen mij de vraag gesteld werd hiervoor een stukje te schrijven en dat men daarvoor mensen van verschillende leeftijden benaderde, had ik wel even mijn bedenkingen. Van de 70 jaar dat Klimop bestaat loop ik inderdaad al 45 jaar mee en het moest natuurlijk geen oubollig stukje worden in de trant van 'vroeger was alles beter'.
Ik heb besloten om voor dit stukje mijn eigen ervaringen te gebruiken om zo de lezers een beetje sfeer te laten proeven en enig inzicht te geven over hoe ik aankijk tegen korfbalvereniging Klimop. Ik kan bekennen dat ik ervan heb genoten om hiervoor mijn plakboeken vol krantenknipsels en foto's door te kijken en ook samen met Lizeth van Mourik herinneringen op te halen tijdens onze wekelijkse wandeling.

Toen ik als pupil lid werd, was Klimop helemaal een gemengde korfbalvereniging. Er stond een kleine kantine aan de Heesakkerweg met de grasvelden op de plek waar nu het Varendonck-college staat. Het was een club met een aantal echte korfbalfamilies, maar ook buiten die families kende iedereen elkaar. De veldcompetitie werd gespeeld met drie vakken: aanval, middenvak en verdediging met veldafmetingen van 90x40 meter. Later is dit middenvak verdwenen om het speltempo te verhogen, maar zelf vond ik het altijd heerlijk om meters te maken in het middenvak. Als men eind oktober de noppenschoenen verruilde voor de gymschoenen, moesten de 12-tallen teruggebracht worden tot teams van 8 personen. Voor wedstrijdsecretariaat en TC organisatorisch een hele klus om te selecteren en teams opnieuw in te delen. Voor menig speler mentaal een tegenvaller om plotseling in een lager team ingedeeld te worden.
Het 30-jarig bestaan werd samen gevierd met de opening van een gloednieuwe accommodatie, welke we toen nog moesten delen met handbalvereniging Niobe en de K.P.J. Hierdoor verhuisden we naar de andere kant van de straat: de Beatrixlaan. Ik heb tijden gekend dat Klimop vijf seniorenteams telde tijdens de veldcompetitie en wel acht tijdens de micro, zoals de zaalcompetitie toen nog genoemd werd; soms waren er wel drie gemengde juniorenteams.

Tijdens mijn pupillen- en aspirantentijd werden er de nodige activiteiten georganiseerd. Zo heb ik leuke herinneringen aan o.a. diverse Sinterklaassurprises of een fotofietstocht rondom Asten. Helaas gingen we destijds niet op kamp, hoewel we met een aantal teamgenoten daarvoor wel bij het jeugdbestuur hadden aangeklopt.

Wat korfballen betreft bewaar ik echter de leukste herinneringen aan mijn junioren - en seniorentijd. Er werd op hoog niveau gespeeld, met in de juniorentijd zelfs deelname aan het N.K. waarvoor we met een volle bus supporters naar Enschede afreisden. Als 15-jarige maakte ik al de overstap naar senioren1 waar sommige spelers wel 2x zo oud waren als ik. Op zondagmiddag gingen we als team na de wedstrijd naar van Hoek. Ik werd bij het team betrokken; als ik geen geld had werd er voor me betaald; na feestjes kon ik blijven slapen of ik werd desnoods thuisgebracht. Kortom: er werd op me gelet, een beetje voor me gezorgd want ik hoorde bij die Klimop-familie. Zo gingen we ook een keer per trein in carnavalskleren - hossend door de coupé - naar het westen van het land om daar op carnavalszondag een wedstijd te spelen. Later huurden we zelf op de vroege zaterdagochtend een halve zaal in de Schop voor een gulden per persoon om daar op eigen initiatief om 8 uur een schottraining te doen.

In mijn studententijd woonde bijna het hele team verspreid over het land op kamers. Voor de doordeweekse training werd er bij een andere vereniging getraind. Elke vrijdagavond reisde iedereen terug naar Asten om te trainen in de Schop, om daarna samen op stap te gaan bij ’t Spektakel. Voor aanvang van de wedstrijden werden de teamleden voorgesteld aan tribunes vol publiek, die entree betaalden om te mógen komen kijken. Alle uitwedstrijden werden we als team vergezeld van een grote bus vol supporters die zelf het busvervoer bekostigden. Onderweg werd er gebuurt, gezongen en gekaart; tassen met broodjes en drinken gingen mee. Elke zondagavond was er weer een weekend vol korfbal voorbij en reisden de meesten weer af naar zijn / haar eigen studentenkamertje.

Natuurlijk zijn de jaren dat ik actief korfbalde al enige tijd geleden. De liefde voor de club is echter blijven bestaan en nog steeds heb ik een binding met de vereniging door actief te zijn als vrijwilligster. Met een korte onderbreking zet ik me toch ook al 35 jaar in voor de club. Zo heb ik me ingezet voor De Peelkorf; ik heb pupillen, aspiranten en junioren getraind en gecoacht; ben jarenlang als leidster mee op kamp gegaan; zat in het jeugdbestuur, de ontspanningingscommissie en nu nog in de KTC. Last but not least ben ik natuurlijk ook op het sportveld te vinden als trou-

we supporter bij mijn eigen kinderen.

Ja er is in de loop der jaren veel veranderd binnen het korfbal en dus ook bij Klimop. Het middenvak is verdwenen; veel gemengde teams zijn vervangen door damesteams; de hoeveelheid publiek is afgenomen; de natte ongelijke grasvelden hebben plaatsgemaakt voor kunstgrasvelden; van Hoek en 't Spektakel zijn verruild voor Toff en Markt8; het korfbalspel is veranderd, waarbij ik de opmerking niet achterwege kan laten zelf meer te houden van een persoonlijke snelle actie die leidt tot een schitterende doorloopbal dan het 'tolletje' rondom de paal. Al met al zijn er veel veranderingen geweest – positief dan wel negatief – en ik twijfel er niet aan dat er nog meer zullen komen. Voorzichtig kijkend naar de toekomst denk ik aan privatisering, een dames seniorenteam en mogelijk een fusie….
Het mag inmiddels duidelijk zijn dat ik met hart en ziel een korfballer ben en Klimop een heel warm hart toedraag. Dus wil ik iedereen nogmaals van harte feliciteren met dit 70-jarig jubileum en laten we er samen een leuk feestweekend van maken, want wie weet hoe we er als vereniging over vijf jaar voor staan.

Ellis Feijen - Moors

Trudy Bruggers (Lid sinds 1 september 1983)

Wat moet je schrijven over Klimop als je al 34 jaar lid bent. Ik heb zoveel leuke dingen meegemaakt. We hadden bv. elk jaar een playbackshow in onze eigen kantine. Dat was super gezellig en ook erg druk. Naar het eerste gaan kijken in de zaal en dan met spandoeken en toeters het vaandel team aanmoedigen.
Tijdens carnaval met een grote bus naar een uitwedstrijd van het eerste en dan polonaise over de tribune. De tegenstanders wisten niet wat er gebeurde.
Met z'n allen in een bus naar Ahoy voor de finale van het korfballen. Wat hadden wij dan een plezier in de bus.

Dan had je natuurlijk ook gewoon het trainen. Toch maakten wij daar ook nog iets leuks van. We gingen dan na de training nog even tienen voor de fun of voetballen. Of buikschuiven als het heel veel had geregend. Naar de uitwedstrijden gingen we altijd met een busje van Stienen. Op de banken was niet genoeg plaats, dus gingen er altijd 2 mensen achterin zitten tussen de sporttassen. We hebben ook wel eens een keer met het busje pech gehad op de heenweg, zodat de ouders van onze tegenstanders ons moesten komen halen om toch de wedstrijd te kunnen spelen.

Als kind was het hoogtepunt toch wel altijd het kamp met hemelvaart. Spannend als de leiding weer langs kwam met het programmaboekje. Bij welke kinderen zit je in de groep, wie is je leiding, waar gaan we heen. Leuke spellen doen, weinig slapen en zo hees mogelijk weer thuis komen. Het was ook altijd een sport om bij de jongens op de kamer te komen of de jongens bij ons.

De leukste jaren bij Klimop was toch wel de junioren tijd. We zijn met de junioren naar de Nederlandse kampioenschappen geweest. Met Maarten en Mariette als coach, hadden wij een geweldig team. We mochten het seizoen daarna buiten in de hoogste competitie spelen. We speelden tegen de junioren van PKC. Daar verloren wij natuurlijk heel ver van, maar zij werden in de zaal ook Nederlands kampioen. Toch wel leuk als je dan in de Ahoy zit te kijken naar de finale bij de jeugd en dat daar dan mensen korfballen waar jezelf ook tegen hebt gespeeld.

We zijn met alle junioren ook een keer uitgenodigd bij een andere vereniging voor een feestweekend. Op vrijdagavond was er een spel en disco. Daarna met z'n allen in de tent slapen en de volgende dag weer zo fris en fruitig als we waren een toernooi spelen. Weinig geslapen allemaal en toch gewoon het toernooi even winnen. Super gezellig was dat.
Bij de senioren heb ik ook een leuke tijd gehad (en nog steeds). Verschillende trainers gehad en heel veel geleerd. Het hoogste wat ik met het eerste heb gehaald was spelen in de 1e klasse. De uitwedstrijden bij de senioren waren wel altijd ver weg. Den Haag, Dordrecht, Middelburg.

De wedstrijden tegen OEC waren toch altijd wel speciaal. Je kende dan ook iedereen. In de wedstrijd ging het er flink op en na de wedstrijd gewoon weer even samen een praatje maken aan de bar.

Met het eerste ben ik helaas nooit kampioen geworden. Met het tweede gelukkig wel een keer in de zaal en dat hebben wij toen ook goed gevierd. We gingen met het eerste of tweede ook altijd een weekendje weg met het hele team. Meestal gingen wij naar de Ardenne of zuid Limburg. Er gebeurde altijd wel wat. Met mountainbiken een tand afgebroken of dat er mensen door hun bed zakten. (ik zal geen namen noemen) Het was altijd een sportief en gezellig weekend.

Ik speel nu nog steeds wedstrijden in het tweede en het blijft leuk. Op mijn 40ste heb ik toch nog even een korte invalbeurt mogen maken in Klimop 1, dat kan niet iedereen zeggen. De sfeer bij de senioren is nog altijd goed. Dat was jaren geleden al zo (met z'n allen op stap) en dat gebeurd nu nog steeds.

Ik ben waarschijnlijk nog een hele boel vergeten te vertellen, maar anders komt er nooit een eind aan. Klimop is een leuke, gezellige vereniging waar ik me echt thuis voel. Al mijn vrienden ken ik via Klimop. We hebben dan ook vele mooie jaren samen gehad. Ik hoop hier nog vele leuke jaren mee te mogen maken.

Klimoppers dat zijn wij allen, daarom zijn wij zo **trots**……

Trudy Bruggers

Lynn van Oosterhout (Lid sinds 12 December 2012)

Hoi allemaal,

Ik ben Lynn van Oosterhout en 10 jaar. Ik ben lid sinds 12-12-2012, sinds mijn 6e dus... Het eerste jaar heb ik getraind en ook een paar wedstrijden gespeeld. Dat was ook het jaar waarin ik de jongste was op kamp, heel leuk. In september 2013 was de opening van het kunstgras, en toen was ik nog het jongste lid. Ik heb toen samen met Dory Koolen het lint mogen door-knippen. Ik ben begonnen in de F, met Rudy en Trudy Bruggers als coach. Daarna kwam ik in de F met Lonneke, Imke, Esther en ik. Toen heeft mama ons gecoached, maar gelukkig hielp Hilde van Oosterhout ook heel vaak mee. Gedurende dat jaar kwam ook Fleur van Bree erbij. Daarna heb ik nog een jaar F gespeeld, Isa en Fleur van Oosterhout kwamen toen ook mee in het team (Esther, Imke en Lonneke zaten toen in de E), met Bjorn en mama als coach. Daarna heb ik 1 jaar E gespeeld (met Bjorn en mama als coach) en sinds dit jaar spelen we in de D, gemengd team en 2 vaks. Anke is onze hoofdcoach. Ik ben al 3 of 4 keer kampioen geworden, en ga dit jaar voor de 5e keer mee op kamp. Eigenlijk vind ik alles bij Klimop wel leuk, maar het allerleukste vind ik kamp en mijn vader/moeder/.. is de beste. Dit jaar doe ik met mijn tante mee. Verder gaan we dit jaar met de D en een paar meisjes van de E1 ook meedoen met de Zeskamp.

Groetjes,

Lynn van Oosterhout

Foto’s uit de oude doos

Anke Kerkers (Lid sinds 30 juni 2001)

Op tienjarige leeftijd ben ik begonnen met korfballen bij Klimop. Aangezien ons mam vroeger ook altijd heeft gekorfbald moest ik het ook maar eens gaan proberen. Dat blijkt toen inderdaad een goede keuze te zijn geweest. Want nog steeds gaan ik met veel plezier naar de trainingen, wedstrijden en de altijdgezellige feestjes bij Klimop.

In de D1 begonnen bij onder andere Rens en Joep in het team. Waarbij ik nu nog steeds speel. Van de rest van het team is helaas niet meer veel overgebleven bij Klimop. Alleen Martine is nog een spelend lid.

Elk jaar werd er weer uitgekeken naar het jeugdkamp. Dat begon al bij de voorbereiding wie zouden je leiders en heb ik leuke mensen in mijn groep. Daarnaast was het kamp zelf ook altijd 5 dagen feest. Voor het 60 jarige jubileum was er een speciale verrassing op kamp. Tijdens de lunch kregen we te horen dat iedereen binnen moest blijven en alle ramen werden afgedekt. Geen idee wat ons te wachten stond. Maar na het openen van de deuren bleken er een aantal grote luchtkussens voor ons klaar te staan om ons de rest van de middag mee te vermaken. Dit bleek ook mijn laatste kamp als kind te zijn.

Na jeugd kamp was het tijd voor het juniorenkamp met het thema "Wie is de Mol?". Waarbij ik door de organisatie was aanwezig als mol. Gelukkig was mijn groepje het er al vrij snel over eens dat ik de enige was die te vertrouwen is, dus ik kreeg de kaart voor het vrijdagavond spel in handen. Foute inschatting van mijn groep maar ik was er blij mee en kon er zo voor zorgen dat we geen geld zouden winnen. Aan het einde van het weekend had niemand van mijn groep mij ontmaskerd dus mijn taak was volbracht.

Na altijd als kind mee te zijn geweest op kamp en vervolgens juniorenkamp werd gebeld door de hoofdleiding met vraag of ik zin had om mee te gaan als hoofdleiding op kamp. Daar hoefde ik natuurlijk niet lang over na te denken. Nu ga ik alweer 7 jaar mee als leider op kamp. Misschien dat dit nog wel leuker en gezelliger is dan toen ik als kind meeging. Dat blijkt ook wel uit het feit dat kamp een veelbesproken onderwerp is aan de bar. De beste activiteiten waar natuurlijk de activiteiten van Hans en mij, daar keken alle leiders altijd erg naar uit. Het was altijd een experiment wat meestal wel goed uitpakte met uitzondering van de vrijdagavond in Wellerlooi waarbij wij toch even door de resterende hoofdleiding op de hoogte werden gebracht van het feit dat het toch echt tijd werd om te gaan evalueren (lees: bier drinken). Maar we werden er beter in denk maar aan het bekende diamantenspel en de avondtocht met Clowns. Waarbij ook een aantal meiden in Reusel een trauma aan over heeft gehouden.

Het grootste hoogtepunten bij Klimop voor mij waren natuurlijk de twee kampioenschappen van Klimop 1 in het seizoen 2015-2016. Twee weken lang vol met zenuwen geleefd voor de kampioenswedstrijd tegen de directe concurrent Ready'60. Bus vol supporters is mee afgereisd naar Roermond. We startte de wedstrijd goed door direct een voorsprong te pakken met 7-1. Maar Ready'60 gaf niet op en kwam terug. De tweede helft was gelijk opgaand en aan het einde van de wedstrijd stond een uitslag van 17-16 op het scorebord. Teleurstelling groot, weg kampioenschap. Of ja we hadden het niet meer in eigen hand. Bij verlies van Ready in de laatste wedstrijd en winst van ons zouden we als nog een feestje kunnen bouwen. Na de wedstrijd toch nog even langs de kantine waar alle supporters ons opwachten. Tja er zat maar niks anders op dan ons verdriet verdrinken die middag. Wat uiteindelijk nog heeft geleid tot een gezellig avond in Toff.

Vervolgens op naar de wedstrijd van volgende week. Voor ons de taak om de wedstrijd tegen BMC winnen en hopen dat Ready zou verliezen van PSV. In de rust werden we nog even op scherp gezet door Jorn omdat Ready 1 doelpunt achterstond (wat er volgens mij al meer waren, maar dat werd ons niet verteld). Gedurende de tweede helft kregen we te horen dat Ready'60 inmiddels al 6 doelpunten achter stond. Wij wisten onze wedstrijd te winnen en moesten nog een paar minuten wachten op de definitieve uitslag van Ready – PSV. Na de bevestiging dat de wedstrijd door Ready'60 was verloren kon het feest losbarsten, ook al konden we het nog steeds niet geloven. Het was tot laat gezellig in Asten. Op het veld leek een zelfde scenario zich voor te doen want de laatste wedstrijd van het seizoen moest worden gespeeld tegen wederom ready'60 de nummer twee op de ranglijst. Echter in de ener laatste speelronde liet Ready punten liggen waardoor we in op eigen veld door winst op OEC het kampioensfeestje al een week eerder konden vieren. Het kampioensfeestje werd een aantal weken later nog eens dunnetjes overgedaan tijdens de kampioenenhuldiging waarbij bijna alle jeugdteams en alle seniorenteams gehuldigd zijn.

Nog steeds ben ik erg actief binnen Klimop en dat zal de komende jaar ook zo blijven binnen het bestuur en voorlopig nog als speelster van Klimop 1.

Vrienden van Klimop

Anja & Ronny van Oosterhout
Art Garden
Bestuur Klimop
Broers & zussen familie Cortooms
Café 't Spektakel
Café Toff
Café Van Hoek
De Busseltjes
Familie Borgers+
Familie Ermens
Familie Feijen
Familie Isa Feijen
Familie Moors
Familie Sonnemans
Familie Van Kemenade
Familie Van Laarhoven
Gouden Carolus
Kaartclub Klimop
Klimop 1
Klimop 2/Midweek
LIHO Telecom & Safety Systems
Maarten van den Boomen
Nieuwe coryfeeën Klimop
Oranjedak Zuid
Paul Hoefnagels
Rob & Richard
Rommelmarktcommissie
Ruud Raijmakers
Shoeby Asten
Snackbar 't Stuupke

VERENIGINGS INFORMATIE

Autoschade Bevos
Langstraat 130a, DEURNE,
telefoon: 04930-10599

Het juiste adres voor uw schadereparatie en expertise. **Alleen montage van nieuwe onderdelen.**

HERENKAPSALON

Frans Wijnen

Wilhelminaplein 5,
5711 EK Someren

Alleen volgens afspraak

Tel. 04937-1397

Korfbalvereniging Klimop... een begrip in Asten

De korfbalvereniging Klimop zag in mei 1947 het levenslicht. Begonnen als een dameskorfbalvereniging werd in 1962 de overstap gewaagd naar de gemengde korfbalbond. De reden hiervoor was dat Klimop binnen de dameskorfbalbond alles gewonnen had wat er máar te winnen viel waaronder enkele landskampioenschappen.

Klimop speelt haar wedstrijden op zondag op sportpark 't Root aan de Beatrixlaan. In de winter worden de thuiswedstrijden gespeeld in sporthal De Schop aan de Lienderweg.

Korfbal wordt gespeeld op het veld en in de zaal. De veldcompetitie is verdeeld in twee helften. Het eerste gedeelte vindt plaats voor de winter (september-oktober) en het tweede gedeelte erna (maart t/m mei). In de tussenliggende periode wordt de zaalcompetitie afgewerkt. Het vaandelteam van Klimop verblijft tijdens de veldcompetitie in de 2e klasse van het Districts Zuid/Zuid-West en tijdens de zaalcompetitie in de 1e klasse van genoemd district.

Klimop heeft gedurende het einde van de jaren zeventig in de Landelijke Overgangsklasse gespeeld. Dit heeft het eveneens gedaan gedurende het seizoen 1984/1985.

In de zaal wordt gespeeld in 2 vakken. Een team bestaat uit 4 dames en 4 heren. Klimop neemt tijdens het zaalseizoen 1987/1988 met 5 senioren teams, 2 juniorenteams, 3 aspirantenteams en 4 pupillenteams aan de competitie deel. De trainingen van de verschillende teams vinden plaats in sporthal De Schop en in de tennishal. Beiden aan de Lienderweg.

De jeugdtrainingen vinden plaats op donderdagavond in de tennishal. De selectie traint op dinsdag- en vrijdagavond. De lagere teams en de recreanten trainen eveneens op donderdagavond in de tennishal.

Op het veld bestaat het speelveld uit 3 of 2 vakken. Momenteel wordt binnen de korfbalbond gediscussieerd om het 3-vakken korfbal af te schaffen en over te gaan op 2-vakkenkorfbal. Deze discussie zal eind 1988 worden afgerond. In elk vak staan 2 heren en dames. We onderscheiden een aanvalsvak, een middenvak en een verdedigingsvak. Bij 2-vakken ontbreekt het middenvak. Aan de veldcompetitie neemt Klimop deel met 4 seniorenteams, 2 juniorenteams, 3 aspirantenteams en 3 pupillenteams. De trainingen worden gehouden op sportpark 't Root waar Klimop een goede kleedaccommodatie en kantine heeft.

Klimop heeft momenteel, december 1987, plm. 265 leden. De leden die meespelen in de competitie zijn onderverdeeld in:

a. pupillen (8-11 jaar)
b. aspiranten (11-15 jaar)
c. junioren (15-18 jaar)
d. senioren (ouder dan 18 jaar)
e. recreanten (ouder dan 35 jaar)

Is men nog geen 8 jaar dan kan men toch lid worden van Klimop maar er worden dan geen competitiewedstrijden gespeeld. Leden jonger dan 8 jaar worden welpen genoemd.

Uniek binnen de sportwereld is, dat korfbal de enige sport is waar mannen en vrouwen in één team spelen. In korfbal is het gemengde karakter, persoonlijke tegenstander, zelfbeheersing en zelfdiscipline zeer belangrijk. Doel van korfbal is samenwerking en teamwork. Individualisme is uit den boze.

Op 4 juni 1988 organiseert Klimop een belangrijk landelijk korfbalevenement nl. het Nederlands Kampioenschap Afdelingssenioren. Op dit toernooi verschijnen de beste vaandelteams van de afdelingen. Het is zeker de moeite waard om eens een kijkje te komen nemen.

Iedereen in Asten kan dus wat betreft korfbal aan zijn trekken komen. Om haar vereniging goed draaiende te houden is het nodig dat de club voldoende leden, kader en financiën heeft. Klimop wordt mede dankzij haar sponsor Schoonmaakbedrijf CARE uit Eindhoven in staat gesteld op een redelijk tot goed niveau te functioneren.

Mocht u er iets voor voelen om te gaan korfballen of een wedstrijd te willen bezoeken dan bent u van harte welkom bij KLIMOP. Zowel bij de senioren, de recreanten als de jeugd zijn nieuwe leden van harte welkom. Belangstellenden die niet willen korfballen maar binnen de vereniging een kaderfunctie willen vervullen zijn eveneens van harte welkom.

Mocht u na het vorenstaande nog vragen hebben, of meer willen weten dan kunt u contact opnemen met:
Patrick van Laarhoven, Eikelaar 159, 5721 DG Asten, tel. 04936-3179.
Maarten van den Boomen, Hofstraat 39, 5721 BL Asten, tel. 04936-1875.

korfbalvereniging klimop - asten

opgericht d.d. 20 mei 1947
kon. goedgekeurd d.d. 5 februari 1966
Bank. Rabo Bank 10 36 20 958 tnv K.V. Klimop

Asten, 20 januari 1988

Achiller
Ready.

Geacht bestuur,

Middels dit schrijven wil het team van Klimop 1, de meegereisde supporters van Klimop 1 en het bestuur van genoemde vereniging u hartelijk danken voor de voortreffelijke wijze waarop u het vervoer van het station naar de sporthal heeft verzorgd.

De door u vereniging gewonnen wedstrijd brengt minder prettige herinnerin naar boven maar de reis daar naar toe en de thuisreis zijn prima verlopen mede dankzij de inzet van uw vereniging.

Nogmaals onze hartelijke dank daarvoor.

Bestuur K.V. Klimop

Patrick van Laarhoven
secretaris

korfbalvereniging HOOGVLIET

Secr. P.W. Rommelse
Schout Lemspad 16
3191 HE Hoogvliet RT

Aan : Het bestuur van K.V. Klimop
p/a Eikelaar 159
5721 DG Asten

Hoogvliet, 30 december 1987

Geacht bestuur,

Met dit schrijven willen wij als bestuur van K.V. Hoogvliet u hartelijk danken voor het terugbezorgen van het vergeten trainingspak van een van de spelers van ons eerste team. Wij vinden zeer attent van u om het trainingspak in Eindhoven af te geven zodat het door ons team kon worden terugbezorgd in Hoogvliet.
Nogmaals dankend, en veel succes wensend, hopen we uw team in het komende jaar in Hoogvliet te begroeten.

Met vriendelijke groeten en de beste wensen voor het nieuwe jaar,

Namens het bestuur van K.V. Hoogvliet.

Ph Rommelse

P.W. Rommelse - secretaris

Gert Jan Sonnemans (Lid sinds 8 mei 2008)

Mijn eerste 10 jaar bij Klimop:

2017, 70 jaar Klimop. Reden voor een feestje uiteraard. Ik zelf heb 10 van deze 70 jaren mee mogen maken als lid. Als 7-jarig jongetje besloot ik, na het schoolkorfbaltoernooi, om mee te gaan trainen. Wat later begon ik met wedstrijden, in de E1. 4 jongens toen, waarvan er nu nog 2 over zijn (Luc Geven en ik). Wat me nog helder bijstaat van die periode, is een 21-0 verlies uit bij NKV, maar ook een 0-1 winst in de kampioenswedstrijd van diezelfde ploeg. Verder het zwemmen in de Schop, carnavalsdisco en natuurlijk het jeugdkamp. Kamp ja. 5 dagen in mei, toch wel het hoogtepunt van het jaar.

Op een gegeven moment ontstond er een volwaardig gemengd team. 5 heren, 5 dames. Dat was ook het eerste jaar dat ik bij mijn broertje, ons Jelmer, in het team kwam. Verder aan heren: Karel Hoendervangers, Eric Joosten en Luc Geven. Dames wisselden eigenlijk van jaar tot jaar. Uit deze tijd stamt trouwens ook de rivaliteit van ons team met Ready ’60, alhoewel ik gehoord heb dat deze voor bijna heel Klimop geldt. Het grote voordeel aan 5 heren: je bent er praktisch van verzekerd dat je het jaar erna weer bij elkaar speelt. Dit heeft gezorgd voor een hele hechte vriendschap, met alles wat daarbij hoort: kattenkwaad uithalen als je uit speelt, kleedkamerpraat en elkaar blindelings kunnen vinden in het veld.

Verder, de laatste jaren, kampioen worden met de B1, training geven aan de E/D en meegaan met Klimop 1 naar de andere kant van Nederland. Wat je er ook van wilt zeggen, (twee uur enkele reis is best veel),maar van gemengd korfballen gaat je topografische kennis zeker niet achteruit.

Wat hoogte- (en diepte)punten uit de afgelopen 10 jaar:

Kamp in Well. Degene die slaapbarakken heeft uitgekozen met twee uitgangen, verdient een lintje. We waren niet binnen te houden.

Proberen te buikschuiven in de douches als je kampioen werd, en vervol-

gens hélemaal onder de schaafwonden zitten

Littekens op je knieën bij de overgang van gras naar kunstgras. Kunstgras blijkt nét iets minder zacht dan gras, hè Luc?

Treinen kijken tijdens de wedstrijd, uit bij OJC. Ik noem geen namen, Jelmer.

Het geweldige idee om in de rust van een wedstrijd bij min 38, onder de hete douche te springen, waarna je helemaal tintelend de tweede helft begon. Wederom geen namen, Luc.

Het zeepsop dat voor limonade door moest gaan bij Ready. Wraakacties van de leiding op kamp.

In de kantine slapen met de hele jeugd.

Helemaal naar de heg achteraan het veld rennen als warming-up.

Zóveel pepernoten pakken bij de pepernotenmachine in de tennishal dat het ding er een jaar later niet meer stond.

Het gesnurk van André Geelen op kamp.

Een wedstrijd in Hoensbroek die bij een 20-0 achterstand volledig uitgespeeld moest worden, ondanks de stromende regen en hagel.

En ook nog wat recentere herinneringen:

De kampioenschappen met de C1/B1, eenmaal zelfs 3 keer in een jaar.

Debuut maken in het eerste van Klimop.

De kampioenswedstrijd van Klimop 1 uit in Roermond, helaas verloren maar wát een sfeer…

De beslissingswedstrijd van het eerste tegen SDO voor handhaving in de 2e klasse in de zaal.

En straks natuurlijk het jubileumweekend…

Dit waren mijn herinneringen van mijn eerste 10 jaar bij onze prachtige club, en ik hoop de volgende 70 jaar óók mee te kunnen maken.

Gertjan Sonnemans, 17 jaar, Klimop B1.

Martin Driessen (Lid sinds 1 juli 1987)

Terugdenkend aan Klimop schieten me een aantal dingen te binnen die wat mij betreft typisch Klimop zijn. Kleine dingen die kenmerkend zijn voor de fijne tijd die ik bij Klimop heb doorgebracht en -hoop ik- voor meer mensen een soort "oh ja"-idee veroorzaken.

Jeugd:

In een Stienen-busje naar uitwedstrijden en altijd strijd wie in de kattenbak mocht.

Dubbeltjespot of guldenpot, voor elk doelpunt of elke wedstrijd geld in de pot doen en daar aan het eind van het seizoen met z'n allen van naar de film en McDonalds.

Als het regende met de training lekker binnen Bingo spelen.

Elk seizoen twee keer playbackshow (één keer in de kantine en één keer op kamp) waar iedereen ongeveer aan meedeed, óf zelf óf met je team.

Kamp:

Boekjes met cryptische omschrijvingen, terwijl je na een paar jaar precies wist wat er kwam en wat we gingen eten.

Wit tafelpapier op de tafels waar je niet in mocht snijden, wat iedereen natuurlijk wel deed.

Als je geen koude schotel lustte mocht je -als de rest allemaal eten had- een boterham halen bij Rico die er dan extra veel suiker op deed.

Appeltjes van Maarten, plankjes van Jet.

Paul Hoefnagels die altijd ergens als vos opdook.

Activiteitencommissie:

Famietoernooi organiseren waarbij altijd dezelfde families (jullie weten wie

jullie zijn) toch weer net té fanatiek zijn.

Achter de bar bij de carnavalsdisco: "Mag ik pakje grote-mensen-kauwgum"

Training geven:

Kinderen die afmelden omdat het te koud is.

Kinderen die in een compleet regenpak komen trainen.

Senioren/selectie:

Natuurlijk de verschillende (jubileum)feesten en weekendjes weg (ook in de junioren naar Luxemburg was erg memorabel).

De Blazer-inschiet shirts die Roeland en Erwin uit Amerika regelden, zelfs met betalingsregeling voor de minder kapitaalkrachtigen.

Sigaren en bier onder de douche bij kampioenschappen en promoties.

Tijdens mijn 1e training bij de selectie zegt Harrie ineens: "zullen we de korte zijden sprinten?" en gaat er vandoor. Ik er achteraan natuurlijk.

Praktijkexamen van de scheidsrechterscursus op een gezelligheidstoernooi bij Fortuna Knegsel, waar wij de enigen in het veld waren die wel serieus deden.

Ik hoop dat Klimop er nog vele jaren voor kan zorgen dat kinderen en volwassenen eenzelfde soort fijne herinneringen krijgt. Op naar de volgende 70!

Martin Driessen